

[Knud Lind]

loven er nu, vil man være bedre tjent med, at ingen fremover kunne købe et haglgevær uden at være i besiddelse af jagttegn eller være medlem af en skytteforening. En stærkere konfiskationsregel i retsplejeloven var måske bedre end dette lovforslag.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Lovforslaget er jo en genfremstilling i uændret form, og jeg kunne for så vidt bare henvise til, hvad mit partis ordfører, fru Birgit Bjørnvig, i sin tid sagde om dette lovforslag.

Men jeg skal dog lige meddele, at vi er positivt indstillede over for, at man ikke uden videre skal kunne købe disse haglgeværer.

Jeg kan dog ikke undlade samtidig at udtale en skepsis over for, hvor meget det vil hjælpe; når der findes mellem 500.000 og 600.000 haglgeværer i privat besiddelse i dag, er det nok meget beskedent, hvad man kan vente af denne lov og registreringen af nykøb.

Men det kan måske medføre, at de folk, der har et gevær, bliver lidt mere klar over, at det er et våben, og at det er farligt, og det er måske det meste, man opnår ved loven.

Men som sagt er vi positivt indstillede over for at få gennemført det og få registreret de haglgeværer, vi kan overkomme.

Wilhelm (VS):

VS vil også gerne medvirke til at få lidt mere indblik på dette område. Hvilken måde der nu måtte være den bedste, kan vi vel diskutere nærmere. Men jeg har ligesom hr. Bernhard Baunsgaard ikke den store tillid til, at det vil hjælpe så forfærdelig meget.

Der er i bemærkningerne til lovforslaget en henvisning til den 10 års undersøgelse, som retsmedicinsk institut i Odense har foretaget, og som vistnok er det eneste, der foreligger om våbenbrug i forbindelse med drab osv. Deraf fremgår det jo – jeg har kigget lidt dybere, end vi kan læse i selve bemærkningerne – at godt nok er godt og vel halvdelen af drabene begået med glatløbende haglgeværer, men det fremgår også, at næsten 30 pct. af drabene med skydevåben er sket med illegale skydevåben. Deroverfor hjælper det jo ikke ret meget at lave regler og bestemmelser, og man må vel næsten gå ud fra, at

der vil blive et større omfang af illegale skydevåben i lovens forstand, når man indfører disse bestemmelser.

En anden ting, det er værd at hæfte sig ved i undersøgelsen fra Odense, er, at 10 pct. af drabene er begået med hjemmeværns-, militær- eller politivåben, og det må man vel nok sige er en kraftig overrepræsentation.

Dertil kommer, at et af de svar, vi fik, da forslaget var fremme i sidste samling – det er svaret på udvalgsspørgsmål 53 (retsudvalget 82/83) – tyder på, at anvendelsen af hjemmeværnsvåbnene til drab er steget væsentligt efter den 10 års undersøgelse, som retsmedicinsk institut i Odense har foretaget, og som jo rækker fra 1970 til og med 1979. Svaret på spørgsmål 53, der dækker de fem år fra 1978 og frem til nu, tegner sig for en væsentlig stigning, hvis man kan lægge noget sikkert i den statistik, der lykkeligvis trods alt har så forholdsvis små tal.

Men uden at have de store illusioner om, at det vil hjælpe så forfærdelig meget, vil vi da gerne være med til at se på, hvordan man får lidt mere kontrol med våbenalg og våbenanvendelse her i landet.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti kan gå ind for det foreliggende lovforslag, hvorefter det kun er tilladt at have glatløbende haglgeværer, når man har jagttegn eller er medlem af en skytteforening, og med visse andre undtagelser.

Jeg mener, det er udmærket, at det står præciseret i loven, at den, der bærer våbenet, skal fremvise jagttegn og identifikationspapirer, hvis politiet forlanger det. Når jeg lige netop nævner det nu, er det, fordi der på andre punkter er modstand mod krav om at vise legitimation, nemlig bl.a. for unge på restaurationer.

Arentoft (FP):

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår det, at arbejdsgruppens forslag indebærer, at indehavere af jagttegn skal have adgang til at erhverve, besidde, bære og anvende haglgeværer. Og det er jeg enig i. Men så står der: udstedelse af jagttegn vil efter forslaget kræve politiets samtykke. Det er faktisk det, der bekymrer mig mest, dette, at man vil foretage en samkøring af jagttegnregisteret og kriminalregisteret, der begge føres